

Wet publieke gezondheid

in relatie tot de Wet veiligheidsregio's

factsheet

De wetswijziging Wet publieke gezondheid (Wpg) 2e tranche treedt per 1 januari 2012 in werking. Deze zorgt voor een ongedeelde verantwoordelijkheid voor milieugezondheid, nazorg en het voorkomen en bestrijden van infectieziektecrises. De Wet publieke gezondheid is gewijzigd om aan te sluiten op de Wet veiligheidsregio's (Wvr) en heeft de volgende gevolgen:

Bestuur van de veiligheidsregio wordt verantwoordelijk voor de voorbereiding op een infectieziektecrisis.

Daarbij maakt grootschalige infectieziektebestrijding een integraal deel uit van de regionale crisisplannen.

Hierdoor liggen bij een infectieziektecrisis de bevoegdheden voor de infectieziektebestrijding en de openbare orde en veiligheid in elke regio in één hand.

Het bestuur van de veiligheidsregio moet al, op grond van de Wvr, zorgen voor een crisisplan ter voorbereiding op rampenbestrijding en crisisbeheersing. Vanaf 2012 moet in dit plan ook aandacht worden besteed aan de taken en bevoegdheden bij een infectieziektecrisis. Voor wat betreft de infectieziektecrisis moet het plan gezamenlijk worden vastgesteld door het bestuur van de veiligheidsregio en het bestuur van de GGD.

Onderdelen van dit plan zijn:

- de rol van de GGD/GHOR en de afstemming met het RIVM en (private) zorgpartijen;
- communicatie richting burgers, bedrijven, scholen etc.;
- de continuïteit van processen, waaronder de zorg, zowel binnen de gemeenten als daarbuiten;
- het treffen van diverse maatregelen, zoals het sluiten van scholen, afgelasten van evenementen en handhaven daarvan door de politie.

Aanstellen van een directeur publieke gezondheid, die zowel leiding geeft aan de GGD-organisatie als de GHOR-organisatie.

Bij (een dreiging van) een grootschalige infectieziekte-uitbraak, raken de taakvelden van GGD en GHOR elkaar. In dergelijke situaties zou de bestuurder te maken krijgen

met twee organisaties/adviseurs op het terrein van publieke gezondheid. Dit wordt vermeden door per 1 januari 2012 te komen tot één adviseur: de directeur publieke gezondheid (DPG).

De DPG geeft dagelijks leiding aan de GGD- en GHOR-organisatie en functioneert naast de directeur veiligheidsregio. In tijd van crisis treedt de DPG coördinerend en adviserend op, op het terrein van de infectieziektebestrijding en volksgezondheidsvraagstukken en geeft leiding aan de geneeskundige hulpverlening door de gehele 'witte kolom'. De DPG wordt benoemd door het bestuur van de GGD in overeenstemming met het bestuur van de veiligheidsregio.

Aantal GGD'en wordt teruggebracht tot 25, waarbij de werkgebieden van de GGD'en gelijk zijn met die van de 25 veiligheidsregio's.

Gemeenten hebben de mogelijkheid een GGD te vormen die meer dan één veiligheidsregio omvat. De GGD moet dan wel de gehele veiligheidsregio's omvatten. De GGD moet in een gemeenschappelijke regeling als eigenstandig openbaar lichaam worden ingesteld.